

АНАЛІЗ ІНФОРМАЦІЙНОГО РИНКУ: СУБ'ЄКТИ, ОБ'ЄКТИ, РОЗВИТОК ІНФРАСТРУКТУРИ

Ринок – сфера обміну, що характеризується системою економічних відносин між виробниками й споживачами продукції й послуг у процесі їх реалізації. Інформаційний ринок має свій специфічний інформаційний товар з його характерними особливостями та формами подання.

Інформаційний ринок – це сукупність правових, економічних та організаційних відносин з приводу продажу та купівлі інформаційних ресурсів, технологій, продукції та послуг.

Об'єктами інформаційного ринку є інформаційні продукти й послуги, тобто специфічний інформаційний товар. Суб'єкти інформаційного ринку – це виробники, споживачі, розповсюджувачі інформаційних продуктів і послуг і держава. Усіх суб'єктів інформаційного ринку за їх функціональними ролями поділяються на групи:

- замовники;
- розроблювачі;
- власники;
- посередники.

За стандартною термінологією маркетингу ринок поділяється на сектори й сегменти [1].

Сектор ринку – це сукупність однотипних, подібних товарів, певний обсяг товарної маси, оцінений у вартісних або натуральних одиницях. Тобто розподіл на сектори здійснюється по об'єктах купівлі-продажу.

Сегмент ринку – це сукупність користувачів, що мають подібні потреби і близьке або однакове поводження.

Виділення основних взаємодіючих складових інформаційного ринку, розподіл його на сектори і сегменти може здійснюватися за різними ознаками: за формою представлення інформації, характером інформації, сферою використання, ступенем зміни рівня знань при використанні інформаційних продуктів і послуг тощо. Це залежить від мети такого поділу [1].

Стосовно ринкової економіки, поняття «інфраструктура» вперше застосував R.Jochimsen, визначивши її як суму матеріальних, інституційних закладів та особистих умов, які надаються у розпорядження економічних суб'єктів і створюють умови для повної інтеграції та забезпечення максимального можливого рівня розвитку господарської діяльності.

З розвитком науки та накопиченням досвіду було встановлено: чим вище рівень розвитку інфраструктури, тим швидше і більше надходять

інвестиції, робоча сила, прискорюється економічний розвиток, зростає рівень життя населення. І навпаки, чим нижче рівень розвитку інфраструктури, тим повільніше або з великими витратами розвивається виробництво, тим важче життя людей.

Інфраструктура інформаційного ринку охоплює сукупність секторів, кожен з яких охоплює групу людей чи організацій, які пропонують однорідні інформаційні продукти і послуги. В наш час сформувалася ціла сфера інформаційного підприємництва, яка займається виробництвом, торгівлею, посередництвом в інформаційних галузях. Її функціями є управління фінансами і ведення обліку, управління кадрами, матеріально-технічне постачання, організація виробництва, маркетингові дослідження, лізингові операції, консультаційне обслуговування, страхування майна та інформації, організація служби інформаційної безпеки, сервісне обслуговування. На цьому ринку відбувається динамічне зростання кількості покупців та продавців, розширення та інтелектуалізація продуктів та послуг. Фірми з сфери інформаційних технологій займають чільні місця в світовому виробництві.

Отже, інфраструктура інформаційного ринку - це сукупність особливих інститутів, що виконують функції надання спеціалізованих послуг суб'єктам господарювання з метою створення для них нормальних умов для функціонування, найкращої реалізації їх інтересів та подальшої інтеграції у єдину економічну макросистему[2].

Таким чином, поняття інформаційного ринку можна трактувати, як відносини між виробниками, фізичними або юридичними особами з питань купівлі-продажу інформаційних товарів і послуг. А інфраструктура інформаційного ринку значно впливає на розвиток економіки завдяки підвищенню ефективності процесів товарного і грошового обігу та надання суб'єктам господарювання комплексу ринкових послуг, що створюють сприятливі умови для розвитку бізнесу.

Література

- 1. Лазарева С. Ф. Економіка та організація інформаційного бізнесу: Навч. посібник. – К.: КНЕУ, 2002. – 667 с.*
- 2. Сучасна економіка: Навч. посібник/ Єценко П.С., Палкін Ю.В. – К.: Вища школа, 2005. – 325 с.*